

реките Асеновска и Беленска. По-ниските му места Хитов нарича Белелика по името на с. Бяла. Сега този Малък балкан с най-висока точка Йорданов връх няма общо име, а само различни местни названия.

В спомените на Хитов са дадени изобилно различни други топоними - названия на върхове, реки, местности, кладенци и др. И тук те са по-подробни за Сливенско и Котленско. По-малко са за останалата част на Стара планина, Средна гора, Странджа и полските райони. И тук, където не е точно осведомен, му идва на помощ близкото селище: Градешка дъбрава, Глушненска мера, Кавлаклийска река по старото име на с. Тополчане, Троянско устие, Тетевенска река, Клисурска река в Берковско, Никополско бърдо.

Повечето имена на местности, срещани в Хитовите записки, са запазени и се употребяват и сега: Кушбунар, Керемидената къшла, Черно камене, Пресечения камък, Талашмана, Абланово в Сливенско землище; Роина, Нивища в Ичеренско; Талим таш, Коминчето в Котленско, Царски извор и Равно буче в Медвенско; Дренчева кория в Желювойводско и др. Само малко названия като: Данива мандра, Танасова даяма, Ловджитанасова пещера, Гола поляна и др. остават недоуточнени.

Местположението на някои местности се уточни благодарение на спомените на войводата. Те се преоткриха при внимателния прочит на записките, съпоставката им с терена и други известни топоними. В някои случаи помогнаха възпроизведените снимки. Те са правени през 1902 г. във връзка с 25 години от Освобождението по инициатива на Сливенското поборническо-опълченско дружество "Шипка". Те засягат места, свързани с хайдушкото движение и Априлското въстание. На някои от тях присъствуват П. Хитов и участници в освободителните движения. Така беше уточнено мястото на убийството на войводата Георги Трънкин,²⁰ на сраженията при "Крушата"²¹ и при "Белянката".²² Все във връзка с това на войводата дължим уточняването на местностите край Сливен с названия: Крушата, Белянката, пещерата Даямата, Тюлбето, Бозалъкова поляна и др.²³

В записките на Хитов срещаме най-ранното споменаване на популярния днес Карандил под името "Карандилов кладенец" с друго име - "Махмуд бунар",²⁴ срещано само у Хитов. Названието "Карандил" може да се окаже принос в спора относно произхода на името.²⁵

П. Хитов познава почти всички по-големи селища в България на север от р. Марица и Софийско като Поморие, Клисура, Трън, Лом, Тетевен, Бяла, Попово, Добрич и много други. Най-подробен е пак за основния му хайдушки район. Тук той споменава за почти всички български и някои турски селища, общо 75 на брой, включително несъществуващите днес Матей и Гючмя. Повечето са дадени в българския им вариант, когато има отделно турско официално название. Той пише Голямо и Малко Чочовен /или Чечевен/, а не Бююк и Кючук Чешли, Ново село, а не Индже балкан, днес изселено, Седларево, а не Сеидлер и др.

Общо у Хитов на територията на днешна България се срещат имената на около 265 селища. Към тях трябва да прибавим към 47 селища в днешна Сърбия, 16 в Румъния и около 30 в други държави. С други думи само селищата, споменати от